

Dosar nr. /2009
OPERATOR DATE CP 4481

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECTIA COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința Nr. 574/FCA
Şedința publică de la 31 Martie 2010
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

La ordine fiind pronunțarea asupra soluționării acțiunii conexe formulată de reclamanta cu sediul în Brăila, str. , în contradictoriu cu părâta **Administrația Finanțelor Publice Brăila – Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, ambele cu sediul în Brăila, str.Delfinului nr.1, județul Brăila, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de .2010, ale căror susțineri au fost consemnate în încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța în temeiul art.260 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de .2010.

TRIBUNALUL

Asupra procesului în contencios administrativ de față;
Prin contestația înregistrată la această instanță sub nr. /2009 contestatorul în contradictoriu cu intimata AFP Brăila, a solicitat anularea deciziei nr.281/17.07.2009 precum și a actelor subsecvente.

În fapt contestatorul susține că în data de .2008 s-a încheiat în urma controlului, Raportul de inspecție fiscală aferent perioadei .2004 - .2006 – verificare impozit venit și perioada .2007 - .2008 – verificare plăți anticipate cu titlu de impozit. În mod netemeinic și nelegal în cadrul acestui raport, organul de control a procedat la calculul amortizării pentru „Licență Windows și Borland Dephi” – factura nr. .2004 și „Curs limbaj de programare Borland Dephi 5.0” – factura nr. .2005 pentru anii 2004, respectiv 2005. Împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat în data de .2008 și a deciziei de impunere nr. .2008 contestatorul a formulat contestație la AFP Brăila, care a fost admisă și s-a dispus reverificarea perioadei.

În urma activității de reverificare, în care s-au urmărit cu totul alte obiective decât cele stabilite prin condițiile de reverificare, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală din data de .2009 și Decizia de impunere nr. .2009. Împotriva acestora a formulat contestație care prin decizia nr.281/17.07.2009 a fost respinsă ca neîntemeiată.

În consecință reclamanta a solicitat includerea în totalitate pe cheltuieli aferente perioadei și admiterea acestora ca fiind deductibile în totalitate, anulând astfel diferențele de impozit și obligații accesorii calculate, pentru următoarele motive:

Susține reclamanta că situația de fapt descrisă de organul de control nu corespunde cu realitatea, mai mult, motivele de fapt prezentate în Raportul de inspecție fiscală nu intră în obligațiile nici unui agent economic care achiziționează produse sau servicii pentru activitatea proprie.

Motivele de drept invocate de către organul de control în cadrul Raportului de inspecție fiscală nu au nici o legătură cu „situația de fapt”, așa cum a fost prezentată.

Atât în Raportul de inspecție fiscală cât și în Decizia de impunere organul de control consideră nelegale cheltuielile făcute pe motiv că ambele facturi nu sunt documente justificative pentru a fi înregistrate în evidența fiscală a . ori facturile fiscale care atestă că a achiziționat programele informaticice, respectiv cursul urmat, îndeplinește toate condițiile pentru a fi documente justificative, respectiv facturile fiscale sunt emise de Imprimeria Națională, sunt originale, iar la achiziționarea produselor la verificarea cu markerul și lampa UV nu au rezultat aspecte care să pună la îndoială autenticitatea facturii; ambii furnizori au existat și nu apăreau ca fiind inactivi pe pagina de internet a Ministerului de Finanțe; pe facturi au fost înscrise toate datele de identificare atât ale furnizorului cât și ale beneficiarului, inclusiv stampila firmei furnizoare.

Mai mult, în cazul societății din București au fost luate informații de la asociați care au intrat în firmă mult după data realizării operațiunilor economice, respectiv .2007.

Referitor la cel de al doilea motiv în drept invocat de către organul de control, este imperios necesar a face precizarea că O.M.F.P. nr.306/2002 a fost abrogat în anul 2005 prin art.10 din Ordonanța nr.1752/17.11.2005, motiv pentru care prevederile legale invocate nu mai prezintă aplicabilitate.

În ceea ce privește al treilea motiv în drept invocat de către organul de control, conform căruia „Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, constau în aceea că acestea trebuie să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente” prevăzut în cadrul art.48 al.4 din Legea nr.571/2003. Or, organul de control nici nu a ținut cont de faptul că cheltuielile au fost efectuate exclusiv în scopul activității desfășurate și fără de care nu se puteau realiza veniturile aferente, după cum este consemnat și în

aceste documente. În Raportul de inspecție fiscală întocmit în data de 2008 aceste cheltuieli au fost considerate ca fiind deductibile, atunci calculându-se în mod nelegal amortizarea pentru această cheltuială. Conform acestei prevederi legale aceste cheltuieli sunt integral deductibile, fiind efectuate în cadrul activității desfășurate. Aceasta întrucât fără licențele achiziționate nu se puteau utiliza legal aplicațiile de proiectare și nici nu se puteau realiza aplicațiile care au constituit venitul realizat.

În drept, contestatorul și-a intemeiat contestația pe prevederile art.205 și art.207 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art.48 al.4 din Legea nr.571/2003, art.8 din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

La dosarul cauzei au fost depuse documentele contestate precum și facturile fiscale la care a făcut referire contestatorul. În dovedirea susținerilor sale contestatorul a solicitat efectuarea unei expertize contabile. La data de 2 decembrie 2009 s-a dispus prin încheiere, conexarea dosarului nr. 2009 având ca obiect contestarea deciziei nr.332/2009 întrucât s-a apreciat că între cele 2 contestații există o strânsă legătură.

Legal citată părâta DGFP Brăila a formulat și depus la dosarul cauzei întâmpinare solicitând respingerea contestației ca nefondată precizând că obligațiile fiscale suplimentare și accesoriile aferente au fost calculate în temeiul art.6 din Legea nr.82/1991 modificată și completată; OMFP nr.36/2002 și OG nr.92/2003 cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, analizând contestația administrativă formulată împotriva Deciziei de impunere nr.120204, .2009 precum și documentele justificative, părâta susține că pentru anul 2004, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat drept cheltuială nedeductibilă fiscală suma de lei reprezentând c/val. facturii emise de SC SRL Brăila. În opinia sa această factură fiscală nu poate fi considerată document justificativ pentru înregistrarea în contabilitate, drept cheltuială deoarece societatea comercială nu era înregistrată în Registrul Național al Programelor pentru Calculator în anul 2004 și nici nu avea ca obiect de activitate comercializarea limbajelor de programare și ca urmare în mod corect și legal au calculat pentru anul 2004 o diferență de impozit pe venitul net anual de plată în sumă de lei cu accesoriile aferente de lei.

De asemenea, din analiza celorlalte documente s-a reținut că în luna iulie 2005 persoana fizică a înregistrat pe cheltuieli valoarea totală a facturii fiscale nr. 2005 reprezentând „Curs limbaj de programare Borland Delphi 50” în sumă totală de lei factură eliberată de SC , Cod fiscal RO

Înregistrările efectuate în evidență contabilă s-au efectuat în baza unei copii xerox după adeverința nr. 2005 eliberată de SC SRL București, prin care se adverește că P.F.A.

, cu sediul în Brăila, str.. nr. , ap. , BI
Seria nr. , CNP , a urmat cursurile organizate de societate și susținute de personal acreditat microsoft M.C.P. în perioada .2005 și o copie xerox după Ordinul de deplasare – delegație pentru perioada , nevizat și neștampilat de către societatea comercială unde a avut loc deplasarea.

În urma verificările întreprinse de organul fiscal de control a rezultat că SC SRL București nu a avut nici o dată în obiectul de activitate organizarea de programe de formare și pregătire profesională și mai mult de cât atât în perioada .2005 – .2006 societatea comercială a funcționat având ca obiect de activitate principal comerțul de legume și fructe, administratorul acesteia declarând că nu a desfășurat nici o activitate comercială sau de altă natură cu PFA

În cauză, la solicitarea contestatorului, s-a dispus efectuarea expertizei contabile având ca obiective verificarea facturilor deținute de acesta și în baza cărora s-au efectuat operațiunile în contabilitate.

Concluziile expertului desemnat în cauză au făcut obiectul raportului de expertiză contabilă depus la dosar (fila .).

Tribunalul examinând întregul material probator administrat în cauză prin prisma dispozițiilor art.6 din Legea nr.82/1991 republicată și art.155 din Legea nr.571/2003, constată că facturile fiscale care au stat la baza achizițiilor efectuate, precizate de altfel și în raportul de inspecție fiscală sunt întocmite cu respectarea dispozițiilor art.155 pct.5 din Legea nr.571/2003 cuprinzând toate informațiile prevăzute de acest act normativ.

Cât privește furnizorii, aceștia erau activi din punct de vedere fiscal la data efectuării achiziției iar datele consemnate pe facturi corespund cu datele de identificare ale celor două firme.

De asemenea, din coroborarea materialului existent la dosar cu dispozițiile art.21 din Codul fiscal (Legea nr.571/2003) tribunalul constată că toate cheltuielile justificate prin facturile fiscale depuse au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. Așa cum de altfel concluzionează și expertul contabil, fără achiziționarea în prealabil a licențelor de utilizare a programelor informative Windows și Borland Delphi, nu se puteau comercializa mai departe aplicațiile informative care au constituit venit impozabil.

De asemenea, s-a constatat și dovedit prin verificările dispuse că toate cheltuielile efectuate în baza facturii nr. .2005 reprezintă c/val. cursului de specializare urmat de către în vederea dobândirii cunoștințelor de utilizare a acestui limbaj de programare. În aceste condiții, devin incidente dispozițiile art.21 lit.h și art.48 al.4 din Legea nr.571/2003 conform cărora sunt considerate cheltuieli deductibile întrucât sunt efectuate în scopul realizării de venituri și prin urmare nu pot fi incluse în profitul impozabil.

Cât privește cea de-a doua contestație formulată împotriva deciziei nr.332/ .2009 ce face obiectul dosarului nr. /2009 conexat la prezența cauză prin încheierea pronunțată la data de 2 dec.2009 tribunalul constată că organul de inspecție fiscală a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Brăila în vederea începerii cercetărilor privind existența sau inexistența elementelor constitutive ale unor infracțiuni, procedura administrativă fiind suspendată în temeiul dispozițiilor art.214 din OG nr.92/2003.

În aceste condiții analizând decizia contestată și reținând că suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe calea administrativă este legală și temeinică, ea urmând a fi reluată la încetarea motivului ce a determinat suspendarea, tribunalul urmează să respingă contestația formulată față de această decizie.

Prin urmare va admite în parte contestațiile conexe dispunând anularea deciziei nr.281 din 2009 emisă de intimata DGFP Brăila precum și a actelor subsecvente respectiv decizia de impunere privind impozit pe venit nr.120204/6.05.2009 și respinge contestația împotriva deciziei nr.332/24.08.2009.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE**

ADMITE în parte contestațiile conexe formulate de reclamanta , cu sediul în Brăila, str , în contradictoriu cu părâta **Administrația Finanțelor Publice Brăila – Activitatea de Inspectie Fiscală – Serviciul de Inspectie Fiscală Persoane Fizice și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, ambele cu sediul în Brăila, str.Delfinului nr.1, județul Brăila și în consecință;

Dispune anularea deciziei nr.281 din 2009 emisă de intimata A.F.P. Brăila precum și a actelor subsecvente respectiv decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar nr.120204 din .2009.

Respinge contestația împotriva deciziei nr.332/24.08.2009 ca nefondată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 31 martie 2010.

Președinte,

R. Coică
Grețier,

Igor

Red.
Dact